

XII EDYCJA OTWARTYCH WYKŁADÓW Z HISTORII SZTUKI 2020/2021

Wykłady online na stronie społecznościowej MBP - facebook.com/mbplublin/ w środy o godz. 17.30

30 września 2020 – Ryszard Kasperowicz
Sztuka jako krytyka. Wykładnia romantyczna.

14 października 2020 – Dorota Seweryn-Puchalska
Bitwa na głosy z Kazimierzem w tle.

28 października 2020 – Aniela Mroczek
Lucy i Luis - artyści i krytycy w geoartystycznym tygłu.

18 listopada 2020 – Natalia Cymorek
Samuel Taylor Coleridge: wyobraźnia, poezja, krytyka.

9 grudnia 2020 – Marcin Pastwa
Krytyczna przebudowa – Centrum Spotkania Kultur w Lublinie.

13 stycznia 2021 – Agata Kusto
Po co oni to robią, czyli wyzwania krytyki muzycznej XXI wieku.

27 stycznia 2021 – Katarzyna Weinper
Eseistyka Mario Praza - między krytyką, literaturą i sztuką.

10 lutego 2021 – Grzegorz Kondrasiuk
Sprawczość krytyki teatralnej.

24 lutego 2021 – Jacek Jaźwierski
Denis Diderot: krytyka artystyczna jako dzieło sztuki.

10 marca 2021 – Jerzy Żywicki
Architektura Lublina w litografiach Jana Gumowskiego.

24 marca 2021 – Stefan Münch
Czym jest opera? Od Monteverdiego do Berga.

14 kwietnia 2021 – Piotr Majewski
Krytyka artystyczna w kręgu paryskiej „Kultury”.

28 kwietnia 2021 – Aleksandra Skrabek
Joris-Karl Huysmans: literatura jako krytyka.

12 maja 2021 – Marcin Maron
Wizerunek romantyzmu w kinie polskim i krytyce filmowej w latach 1946 - 1989.

26 maja 2021 – Kamila Dworniczak
Gest romantyczny. O sztuce i krytyce Zbigniewa Dłubaka.

9 czerwca 2021 – Magdalena Linkowska
„Krytyka jako interwencja” - wokół książki Ernsta van Alpheny.

ORGANIZATORZY :

MIEJSKA BIBLIOTEKA PUBLICZNA
IM. HIERONIMA ŁOPACIŃSKIEGO
W LUBLINIE

UMCS
UNIWERSYTET MARII CURIE-SKŁODOWSKIEJ

Instytut Nauk o Kulturze

Lubelskie Towarzystwo
Zachęty Sztuk Pięknych

ARTYSTA JAKO KRYTYK – KRYTYK JAKO ARTYSTA

Pieter Bruegel (starszy), *Autoportret*

Dzieje sztuki usiłowano przedstawić i wyjaśniać na rozmaite sposoby – jako sekwencję artystycznych, a priori ważnych problemów artystycznych, jako sztafetę pokoleń wielkich twórców i szkół, jako ewolucję form artystycznych, jako historię recepcji i przekształceń wzorów obrazowych czy formuł ikonograficznych. Co ciekawe, w każdym z tych modeli można dostrzec także próbę zmierzenia się z problemem oceny krytycznej doniosłości sztuki konkretnych twórców – bez względu bowiem na to, o jakiej teorii tradycji czy teorii pamięci historycznej będziemy mówić, zmagania się z przeszłością sztuki zakładają potencjał krytyczny – artystę jako krytyka. Jednocześnie jeden z najbardziej wpływowych, zrodzonych w romantyzmie modeli twórczości zaproponował pewną koncepcję artystyczno-krytycznej samowiedzy, oczekując od prawdziwej krytyki, że stanie się odpowiednikiem dzieła sztuki – co ostatecznie Oscar Wilde zamknął w znanej formule „krytyka jako artysty”. Niniejszy cykl wykładów będzie poświęcony analizie różnych przykładów sztuki, która staje się zarazem swoją własną krytyką, i krytyki artystycznej, która przekracza własne granice, aspirując do rangi dzieła sztuki. Krytyczno-artystyczna i artystyczno-krytyczna optyka pozwoli przyjrzeć się dziejom sztuki od strony ich potencjału negacji i destrukcji jako warunków tworzenia, jednocześnie służąc za pretekst do przemyślenia zjawiska „tradycji” artystycznej w nowoczesności i post-nowoczesności kultury.